

Her kommer **JEG!**

Dværgschnauzeren er en kæk lille familiehund med selvtilliden i orden

Dværgschnauzeren er en robust og sund hund. Her ses farvevarianten sort/sølv. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

■ Tekst: Wiegaarden/Tine Luther

- Dværghschnauzeren stammer fra Tyskland, fortæller Helle Gadeberg fra Dværghschnauzerklubben. - Racen er opstået på baggrund af schnauzeren (tidligere kaldet melleschnauzeren), der har samme udspring som pinscheren. Schnauzerens historie går helt tilbage til det 16. århundrede, hvor den blev skabt som gård- og rottehund. Sidst i 1800-tallet fremelskede man dværghschnauzeren på baggrund af små eksemplarer af schnauzeren som blev iblandet affenpinscher. Muligvis har der også været indkrydset andre racer undervejs. Målet var at skabe en formindsket udgave af schnauzeren. Den skulle have samme proportioner og udtryk som "storebroderen" – og dermed ikke have dværgpræg. Størrelsen landede på 30-35 cm. Omkring år 1900 fandt man frem til tre gode hanner, som er stamfædre til den dværghschnauzerpopulation, vi har i dag.

Godt opdræt i Danmark

- Dværghschnauzeren blev udbredt til store dele af verden, og især amerikanerne har sat præg

Dværghschnauzereens oprindelige farver er salt/peber (billedet) og sort. I 1977 blev også sort/sølv FCI-ankendt. Siden er den hvide variant kommet til, men den er dog stadig ret sjælden og meget uens eksteriørmæssigt. Det første danske hvide kuld er først født i 2007. (Foto: Merete Stæhr-Nielsen)

At besidde lidt humor er ikke af vejen, når man ejer en dværghschnauzer. Den er nemlig opfindsom og tager gerne initiativ til noget selv. Oplevelse er et nøgleord for racen – og det kan man blandt andet give den via agility. (Foto: Wiegaarden/Tine Luther)

på racen. De avlede efter lidt blidere temperament og en mere showpræget hund med mere skæg og behår end den oprindelige dværghschnauzer var udstyret med. Desuden gik de efter en robustere kropsbygning. Alle disse elementer afspejles i nutidens dværghschnauzer. I øvrigt er racen stadig ganske international forstået på den måde, at mange opdrættere er gode til at blande deres hunde på tværs af landegrænserne for at opnå de bedste resultater.

- Man mener, at dværghschnauzeren kom til Danmark i begyndelsen af det 20. århundrede, fortsætter Helle Gadeberg. - Vi skal dog helt frem til 1970'erne, før der for alvor kom skred i avlen her i landet. I dag findes der ca. 4000 dværghschnauzere i Danmark, og der registreres i omegnen af 400 hvalpe årligt. Danmark er for øvrigt kendt ude i verden for godt opdræt af racen.

Levn fra gårdhundetiden

- Fortiden som gård- og rottehund fornægter sig ikke i dværghschnauzeren, fastslår Helle Gadeberg. - Den er stadig snild til at tage mus og rotter, ligesom dens vagtinstinkt er velbevaret. Således underretter den altid om, at der kommer nogen ved at gå. Den hører alt og ser alt, og nogle dværghschnauzere er

stadig talende, hvilket ikke er specielt populært, hvis man bor tæt på naboerne. Har man en enkelt dværghschnauzer eller to, skal man blot sørge for at begrænse denne egenskab allerede fra hvalpestadiet.

Guds gave til folket

- Selvtilliden er i den grad i orden hos dværghschnauzeren, siger Helle Gadeberg. - Den vil til hver en tid møde op med indstillingen om "Alle elsker mig – jeg er Guds gave til folket". Men samtidig har du en hund, der gerne vil samarbejde med sin flok og ejer. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at en dværghschnauzer let keder sig ved gentagelser. Træningen skal være varieret, ellers trækker hunden gardinet ned. Kæft, trit og retning fungerer overhovedet ikke. Taler du hårdt under træningen, virker det nærmest som om, hunden tænker "Det kan du godt glemme, hvis det skal være med den tone." Til gengæld er den altid parat til at forhandle, og du kan få næsten alt til at lykkes med godbidder og ros. Træner du på en positiv måde, er racen rigtig dejlig at arbejde med, og du kan komme langt med den. Det er en all-round sportshund, der er med på næsten enhver hvilken som helst aktivitet. Især sådan noget som agility sætter den pris på, fordi det er ➔

afvekslende, og der sker noget hele tiden. I 1997 blev en dværgschnauzer verdensmester i agility, og vi fik en nordisk bronzevinder i 2004. Disse resultater har inspireret en del dværgschnauzerejere til at kaste sig over sportsgrenen til glæde for både dem selv og deres hunde.

- Selvom selvtilliden er god, er dværgschnauzeren bestemt ikke hård i filten; den har et temmelig blidt temperament og er ikke det mindste skarp.

Aktiv men ikke rastløs

- Dværgschnauzeren elsker at være med, hvor der sker noget. Den har egentlig ikke det store motionsbehov, men dens medfødte nysgerrighed gør, at den gerne vil ud at opleve noget, og den går aldrig glip af en god fest, smiler Helle Gadeberg. - Den er med på tant og fjas, men bliver ikke rastløs i de stille perioder.

- Racen er meget tilpasningsdygtig i forhold til sit miljø, og aktiviteterne behøver som sagt ikke indebære de store fysiske udfoldelser. Et roligt liv med en pensionist som ejer, hvor hunden får lov at komme med på oplevelse i byen, trives den ganske udmærket med.

En rigtig selskabspapegøje

- Nogen "klisterhund" er dværgschnauzeren ikke. Den sætter da pris på fysisk kontakt,

Dværgschnauzere trives fint sammen i flok – også med hunde af samme køn. (Foto: Merete Stæhr-Nielsen)

men det primære er at være i nærheden af dens mennesker. En glad dværgschnauzer er en dværgschnauzer, der får lov at være, hvor familien er. Uanset om du går i skoven eller vasker op vil den gerne være i nærheden. Den kan sagtens ligge roligt, men du kan være forvisset om, at den alligevel følger med i, hvad der sker, og rejser du dig for at gå ind i et andet rum, har du dværgschnauzeren i hælene. Tænk om den skulle gå glip af noget...

- Det er også en race, der har umådelig stor glæde af at være sammen med artsfæller. Også hunde af samme køn går fint i spænd sammen. De kan dog godt udvikle sig til at blive lidt racistiske, hvis ikke de møder hunde

af andre racer under opvæksten. Vi ser da også ret ofte, at dværgschnauzere kommer i par. Mange køber først en hund, og efter et par år endnu en.

- I forhold til fremmede mennesker kan dværgschnauzeren nogle gange være lidt reserveret. Den er ikke sky eller mistænksom – men bare ikke så interesseret. Måske nøjes den med at hilse på, og så er det det.

Hvad skæg og store øjenbryn kræver

- Man kommer ikke uden om, at der følger nogen pelspleje med en dværgschnauzer, siger Helle Gadeberg. - Det er en trimmehund, og den kræver trimning, hvor dækpelsen trækkes af, 2-4 gange om året. Hvis du sørger for at passe trimningen, kan du til gengæld klare dig med 10 minutters frisering om ugen – og så har du en hund, der ikke fælder. Men det skal du også bruge, ellers kommer pelsen til at ligne en gammel tot twist fra mekanikeren. Nogle vælger at klippe deres dværgschnauzer helt ned – også skæg og øjenbryn – men det synes jeg er synd, for det er jo racens særpræg. Vil man ikke passe pelsen, bør man overveje at købe en race, der ikke har disse særpræg. ■

Se mere på www.dukweb.dk

Dværgschnauzeren vil gerne være nær sine mennesker, og den følger nøje med i, hvad der foregår omkring den. (Foto: Wiegaard/Tine Luther)